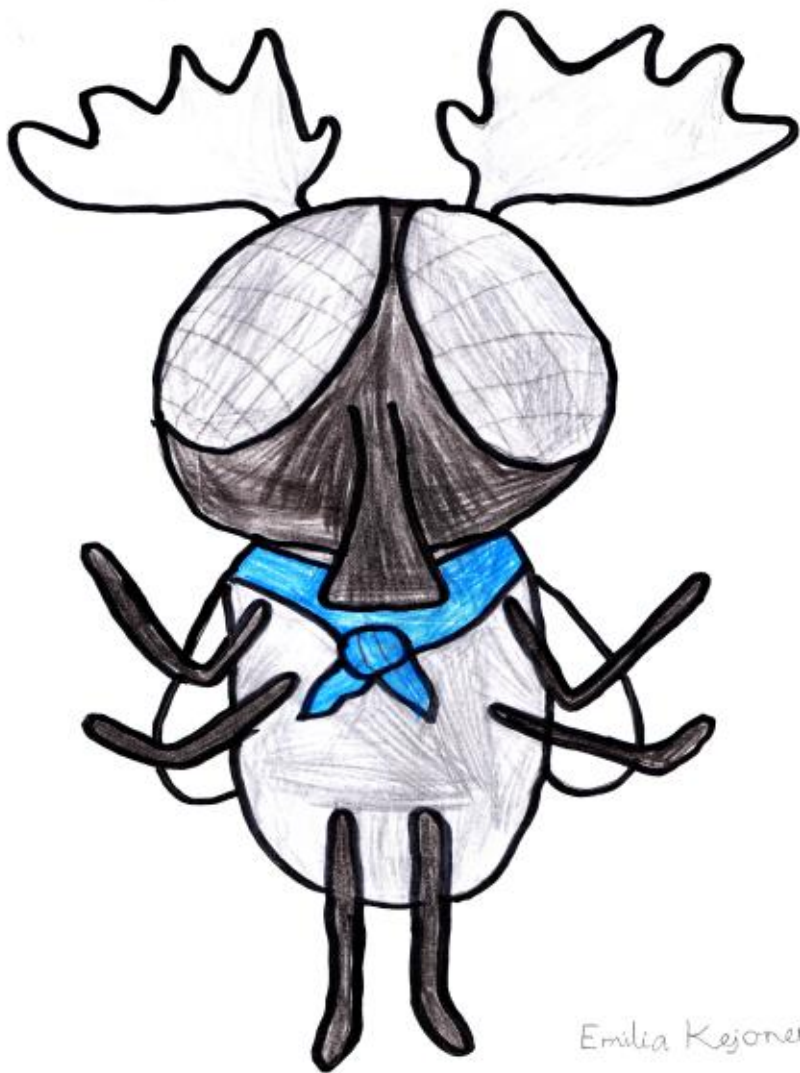

PARTIOLIPPUKUNTA HOLLOLAN HIRVENHIIHTÄJÄT RY

1/2011

Emilia Kejonen

Pääkirjoitus

Jotain lintujen bongaamista? Pyh, tylsää. Tai näin ainakin ajattelin vielä vuosi sitten. Tätä kirjoitusta kirjoitan kuitenkin rinkan pakkaamisen ohessa, sillä perjantaina on aikainen lähtö Ahvenanmaan linturalliin. Rallissa kisaillaan siitä, kenen joukkue havaitsee mahdollisimman monta eri lintulajia 24 tunnin aikana. Mitähän ihmettä tässä vuoden aikana on oikein tapahtunut?

Opiskelujen alettua aloin hengailla kahdessa biologian opiskelijoiden ainejärjestössä. Toinen järjesti syksyllä Eliörallin, johon sitten osallistuin kun en muutakaan tekemistä loppupäiväksi keksinyt. Rallissa oli tarkoitus havaita eri eliöryhmien edustajia kahden tunnin aikana. Linnuista ja hyönteisistä en tiennyt mitään, joten keskityin kasveihin ja etsiskelin nokkosia ja maitohorsmia ja piharatamoita ja muita sellaisia tuttuja lajeja. Joukkueemme ei voittanut, mutta rallin jälkeen ymmärsi sen, että todellisuudessa en tiennyt oikeastaan mitään siitä ympäristöstä, jossa olen jo monta vuotta retkeillyt. Eihän se käy päinsä! Vaikka en aio kenttäbiologiaa opiskella niin tämä asia ei voinut jäädä tähän. Tämän kevään aikana on tarkoituksena opiskella kahdella

lajintuntemuskurssilla 300 kasvia ja todella paljon erilaisia eläimiä madoista lintuihin ja nisäkkäisiin. Entäpä sitten kesällä? Kenttäkurssien ohessa voisi vaikkapa kerätä 330 kasvin kasvukokoelman. Ja syksyllä odottaa vielä sienikurssi. Ehkäpä sitten voin sanoa tietäväni jotain ympäröivästä luonnosta. Tunnetko sinä ympäristöäsi? Linnut ovat aloittaneet muuttonsa ja lumien lähdettyä ensimmäiset kasvitkin alkavat kurkotella kohti aurinkoa. On siis hyvä aika pitää silmät auki ja katsella mitä kaikkea luonnosta löytyykään. Aurinkoista kevättä kaikille!

Sisältö

- 3 tapahtumia
- 3 hallitus
- 4 Välke
- 6 Kilke
- 8 Ilomantsi
- 10 Ketut-lauma
- 10 uusi kolo
- 11 johtajistogallup
- 12 ristikko
- 12 osta&myy

Hirvikärpänen, Partiolippukunta Hollolan
Hirvenhiihtäjät ry:n lehti

Numero 1 / 2011

Ilmestyy säännöllisen epäsäännöllisesti

<http://www.hhh.fi/>

Tämän numeron tekijät:
Ilkka (päätoimittaja)
Teppo (taitto)
Jenni
Janne, Terhi, Teemu,
Hanna, Roosa
Veera
Ketut
Erika, Emilia, Daniela

6.3	Johtajaneuvosto klo 15.00
1.-3.4	Lippukuntaretki
3.4	Kevätkokous ja Johtajaneuvosto klo 13.00 Rankisella
12.4	Suse-kisat Tennilässä
21.-25.4	Pääsiäisvaellus
14.5	Keltainen riihitys
15.5	Partioparaati
20.-22.5	Musta riihitys
10.-13.6	Sudenpentuvaellus
viikko 31	Lippukunnan kesäleiri
13.-14.8	Alkupamaus

Hallitus ja vastuuhenkilöt

Lippukunnanjohtaja

Katri Ristolainen   lippukunnanjohtaja@hhh.fi

Lippukunnanapulaisjohtaja/Samoajaluotsi

Janne Ristolainen   janne.ristolainen@ramboll.fi

Sudenpentuluotsi

Riikka Johansson   sudenpentu@hhh.fi

Seikkailijaluotsi/web sivut

Tuija Sirén   seikkailija@hhh.fi

Sihteeri /Jäsenrekisterinhoitaja / tarpojaluotsi

Jenni Louko   tiedottaja@hhh.fi, tarpoja@hhh.fi

Vaeltajaluotsi

Terhi Rekola   vaeltaja@hhh.fi

Taloudenhoitaja

Anne Peltola   talous@hhh.fi

Kalustonhoitaja

Ari Siitonen   ari.siitonen@phnet.fi

Kämppäisännät, Rankinen

Jarmo "Uppis" Mäkinen 044-736 0362

Tapani "Tahvo" Kekkonen 03 780 3063

Korsu & Pinnola

Oskari Hentilä   044-5104430

Oli viileä kesäkuinen aamu kun reippaita sudenpentuja ja seikkailijoita saapui Rankiselle onnellisen tietämättöminä siitä mitä tuo retki, jolla juhlittaisiin 100-vuotiaasta Suomen partiota tulisi pitämään sisällään. Retkenjohtaja Jenni avasi leirin lipunnoston jälkeen ja kaikki olivatkin valmiina niinkuin partiolaisen kuuluukin pystyttämään teltoja, joissa tultaisiin nukkumaan. Iltapäivällä kun ruuan aika koitti kutsui Tarpoja-Essi kaikki koolle ja kertoi järkyttyneenä oravan varastaneen ruuat ja piilottaneen metsään, ei muutakuin etsimään jotta saataisiin ruokaa! Tämä safka tehtiin nuotiolla ja luvassa oli suklaabanaaneja ja tikkupullaa. Ruokailun jälkeen painettiin itse leirihuvit joissa oli punainen puolikas aurinko oranssilla kankaalla. Myöskin äidit ja isät olivat osa mukana retken aikana ja ensimmäisenä päivänä äidit tekivät sitten päivälliseksi kanaruokaa joka oli hyvää, nam. Illalla Välkkeen toinen johtaja Osku isännöi iltanuotiota ja se nuotion sytytys oli itse melkoinen spektaakkeli, sillä kaikki retken osallistujat hokivat nuotioloitsua jolla nuotio syttyi ja todistettavasti kukaan ei ollut lähelläkään nuotiota joten pakko se on uskoa että partiolaisilla on taikavoimiakin! Tuon iltanuotion jälkeen menimme nukkumaan ja sillä aikaa yksi telttakin oli ehtinyt romahtaa joten sitä hetken aikaa korjailtiin.

Yöllä oli hieman myrskyynyt ja aamulla oli märät tunnelmat. No mutta piristystä aamuun toi englantilainen aamupala joka sisälsi kaiken mitä englantilaiset syövät aamuisin paahtoleivästä nakkeihin. Mutta eipäs vitkutella sillä hommia oli luvassa! Pistettiin käyntiin perunateatteri ja salkopallon rakentelu. Lasten kuorimista ja pilkkomista perunoista isit tekivät ruokaa ja sehän oli tietenkin perunakeittoa. Masut täynnä hyvää ruokaa otti Antti haltuunsa kaikki retkeläiset ja luvassa oli kivien tunnustusta ja samalla etsittiin hiidenportteja. Kun tämäkin oli saatu päätökseen rakennettiin salkopallot loppuun ja niitä tuli peräti 4 kappaletta. Ilta ruoka ongittiin järvestä itse tehdyillä ongilla. Saaliiksi tuli ilmeisesti yksi pieni kala ja no.. eikai siitä kaikille riittäisi joten onneksi oli ostettu 4 kiloa silakkapihvejä ja niitäpaisteltiin muurikalla. Illalla nuotiolla retkeläiset valmistivat itse pienissä ryhmissä ohjelmaa ja niimpä kuulumme vitsejä sekä näimme livekorttipeliä ja myöskin koimme tarpojen järjestämän nuotion sytytys kilpailun jonka sitten meni Osku voittamaan. Iltapalaksi paistettiin halsterileipiä ja kärvennettiin vaahtokarkkeja nuotiossa.

Seuraavana aamuna Essi piti virkistävän aamujumpan ja taas oltiin virkeitä uusiin ohjelmanumeroihin. Pidettiin telttatarkastus ja kun kaikki oli hyväksytty siirryimme rastirataan jossa retkeläiset kiersivät pienissä ryhmissä leikkimässä hippaa, väkertämässä menninkäisiä, tekemässä kaarnaveneitä sekä pelaamassa muistipeliä. Huhhuh miten paljon kaikkea, mutta ruokatankkauksella jaksaisi taas, tai niin siis Oskuhan meni mölätymään että se vihanneskeitto olisi peikon räkää joten ei ihme jos ruokahalut menivät. Pidettiin pikkutalkoot joiden aikana kannettiin puita ja tiskattiin astioita kaikkien panoksella. Hetken laiskottelun jälkeen oli taas yllätysyllätys rasteja. Tälläkertaa uitettiin kaarnaveneitä, muotoiltiin taikatakinasta juttuja, sytytettiin nuotiota ja kuistilla paistettiin hassunmakuisia lätyjä välipalaksi. Jotenkin se päivä sitten meni iltaan asti jälleen iltanuotiolle ja tämä nuotio syttyikin tällä kertaa salamoilla joita viritettiin puuhun kiinni. Ja kyllä, tämäkin nuotio syttyi! Tätä ennen oli epäilyttävä ja tiukka huivisolmun tarkistus. Antti kertoi tarinan etelänmiehestä ja sitten leppoisisa tunnelmissa paistoimme jälleen nuotiolle leipiä. Lipunlasku koitti ja kaikki menivät nukkumaan, vai menikö? Eipäs mennyt. Tuo solmutarkistus oli huiputusta sillä sen aikana siirtyvät sudenpennut joista tulisi seikkailijoita saivat kirjeen jonka mukaan heidän tuli saapua muiden nukkuessa vajalle. Tästä alkoikin sitte huima seikkailu josta saatatte joskus kuulla.

Viimeinen aamu, tylsää, ei mitään kivaa ohjelmaa, pakko lähteä kotiin, tavarat hukassa ja kaikki hukassa ja pitää siivota! Näin kului päivä ennenkuin vanhempia saapui iltapäivällä hakemaan retkeläisiä takaisin kotiin. Vanhemmille oli järjestetty mahdollisuus syödä tarpojakokkien valmistamia lettuja ja niitä sitten naposteltiin vaikkakin sade yllätti. Hiljaa Rankisen alue tyhjeni ja paikalle

jääneet muutama johtaja onnellisen tyytyväisenä huokaisi onnistuneen retken päätteeksi. Näin juhliittiin lippukunnan pienempien kanssa 100-vuotiaasta Suomen partiota. Retken onnistumisen johdosta suuri kiitos kaikille jotka kantoivat kortensa kekoon sen eteen! Ollaan jatkossakin aina valmiina!

Kilkkeen kaikuja

Kesäisenä keskiviikkoaamuna joukko hirvenhiihtäjiä seiso i Hollolan uimahallin parkkipaikalla odottamassa kyytiä tuntemattomaan. Yhdeksän päivää metsässä, kaukana sivistyksestä ei voi kuulostaa mukavalta – paitsi jos kyseessä on partioleiri.

”Kilke metsässä kaikuu...” leirilaulun lupaus ei jääneet tyhjiksi kun 11 000 partiolaista majoittui Evon metsiin. Hollolan Hirvenhiihtäjätkin osallistui leirille yli 40 lippukuntalaisen voimin. Hollolalaiset asustelivat muiden hämäläisten ja uusimaalaisten kanssa leirin suurimmassa ja kiistatta komeimmassa Kalevan alaleirissä. Yhteistyössä Lahden Versojen ja muutaman Vihtavuoren Visaisen kanssa HHH pystytti Niger-telttansa Korpinkynsi savuun Kalevan ja ulkomaailman rajalle.

Kilke oli Suomen Partiolaisten kuudes suurleiri, finnjambooree, joita järjestetään kuuden vuoden välein. Kilke sijoittui heinä- ja elokuun vaihteeseen 29.7.-5.8. Ennen leiriä järjestettiin vapaaehtoisille rakennusleiri ja leiriä jäi vielä purkamaan muutama urhea partiolainen. Kilkkeen leirialue jäi Evon Pitkänniemenjärven ja Ylisen Rautajärven väliin. Matkaa Hollolan uimahallilta leiriportille kertyi noin 53 kilometriä. Sään suhteen Kilke oli edeltäjänsä Taruksen vastakohta. Aurinko heli leiriläisiä ja vasta aivan leirin lopussa Veera-myrsky koetteli telttanarujen kiinnityksiä. Finnjamboreelle voivat osallistua myös ulkomaalaiset partiolaiset ja Kilkkeellä kansainvälisiä vieraita oli 600.

Kilkkeellä riitti tekemistä. Tarpojat ja samoajat osallistuivat leirin neljän luonnonelementin mukaan nimettyihin ohjelmalaaksoihin. Tulilaaksossa ei leikitty tulella vaan se valjastettiin hyötykäyttöön. Kukin sai esimerkiksi takoa itselleen hyödyllisen koristeen. Vesilaaksossa sen sijaan leikittiin ja tutkittiin. Monen leiriläisen suosikki oli todennäköisesti jättimäinen Zorb-pallo, jeesusteippiäkin hämmästyttävämpi ihmeidentekijä, jonka sisällä pääsi kävelemään vetten päällä. Maalaaksossa jokainen pääsi vapauttamaan sisäisen sirkustaiteilijansa ja opettelemaan muun muassa jonglöörausta ja taikatemppeja. Laaksossa pääsi myös kiipeämään seitsemän metrin seinää ja sitten hyppäämään saman verran takaisin maahan – Bagjump-ilmapatjalle. Ilmalaaksossa povattiin sääennustuksia, tehtiin tuuliviirejä ja tutustuttiin Internetin ihmemaailmaan.

Tarpojat ja samoajat osallistuivat myös haikille, Aikamoiselle Reissulle, joka HHH:n osalta sijoittui perjantaille ja lauantaille. Reissu oli aikamoinen ja leiriä kohahdutti eräälle toisen lippukunnan ryhmälle sattunut tranguionnettomuus. Onneksi hirvenhihtäjät olivat juuri ennen haikkia käyneet tulilaaksossa ja meidän osaltamme palovammoilta vältyttiin.

Aikuiset ja vaeltajat olivat Kilkkeellä työtehtävissä ympäri leiriä. Hirvenhihtäjiä oli töissä monessa paikassa kuten monissa leirimedioissa, muonituksessa ja ohjelmassa. Myös suuri osa leirin tekniikasta lepäsi hirvenhihtäjien harteilla. Vaeltajat pääsivät myös tutustumaan ohjelmalaaksoihin ja aikuisille järjestettiin kokonaan omaa, pienimuotoista K-22 ohjelmaa, joka oli pitkälti liikuntapainotteista. Johtajakahvila Näädänpesän ovet aukenivat vaeltajille ja johtajille, jotka pääsivät nautiskelemaan Gourmet Näätien valmistamista herkuista ja laadukkaasta ohjelmasta. Koko leirin yhteistä ohjelmaa olivat avajaiset, musiikkiteatteri, ekumeeninen jumalanpalvelus ja päättäjaiset. Lisäksi alaleireissä järjestettiin omaa ohjelmaa, kuten Kalevan Scout Talent.

Menestystä SP:n suunnistuskilpailuissa

Lippukuntamme menestyi hienosti leirin aikana järjestetyssä partiolaisten suunnistuskilpailuissa. Naisten D21 sarjassa hopean nappasi Kirsi Sipilä. Viestissä naisten avoimessa sarjassa HHH:n joukkue (Kirsi Sipilä, Sonja Semeri ja Katariina Nyman) pääsi mitallisijoille jääden täpärästi kolmanneksi. Hyvä kiva bra!

Kuten aina, leirin jälkeen oli vaikea sopeutua normaaliin elämään. Harvoja herätetään laulamalla eikä kotona tarvitse seistä lipunnostossa kahdeksalta. Ei enää Bajamajaa tai kylmää suihkua taivasalla. Astiatkin tiskautuvat kuin itsestään ilman neljän vadin linjastoa. Kilkettä tulee kyllä ikävä. Kavereita, kahviloita, kansainvälisyyttä. Suurleirin fiilis (meidät syliinsä sulkee...) on vaikein leirielementti kotona saavutettavaksi. Pidetään kuitenkin hieman Kilkettä silmäkulmassa myös kotona!

teksti: Veera kuvat: Teppo

Ilomantsi

Torstai 1.4. Lähtöpäivä.

Janne tuli tapansa mukaan myöhässä ensimmäiselle kokoontumispaikalle (Teemu kyytiin), Rambollin pihasta kärry, Roosa kyytiin, Terhi kyytiin, Hanna kyytiin, ja näin päästiin liikkeelle. Ajeltiin Juvan ABC ruokatauolle, jossa kaikki söivät kiinteää ruokaa, ja kävivät vessoissa, tästä matka jatkui kohti Koitajoelle, jossa oltiin ennen puolta yötä. Laitettiin sukset ja ahkiot perään, ja mentiin noin 100metriä yöpymispaikalle, teltat pystyyn ja nuotio päälle ja makkarat paistoon, tämän jälkeen yö saapui. -- Teemu

Pitkäperjantai 2.4.

Aamupalan jälkeen lähdimme reippaina ja luottavaisina liikkeelle. Osataanhan me kaikki hiihtää, ei se nyt niin rankkaa voi olla... Ensimmäiset metrit paljastivat karun totuuden. Hanki petti meidät, eikä kannattanut ollenkaan. Rinkat painoivat ja ahkiot pullistelivat ruokaa. Eteenpäin kuitenkin päästiin hitaasti mutta varmasti.

Reittimme kulki Koivusuon luonnonpuiston läpi, jossa pääsimme hiihtämään aivan koskemattomilla hangilla. Ihastelimme naavaisia puita ja häämätelimme hangen vajoamisesta lähtevää jylinää. Päivä kääntyi pikkuhiljaa illaksi ja ilta yöksi, mutta me vain emme malttaneet lopettaa hiihtämistä.

Tai sitten luonnonpuiston alueelle ei saanut jäädä telttailemaan, joten jatkettava oli. Luonnonpuiston rajalla olivat ystävälliset metsurit kaataneet merkkipuut, joten pääsimme kokeilemaan myös yösuunnistusta ilman kunnollisia karttoja. Lopulta muutama sata metriä ennen laavua teimme päätöksen pystyttää teltat ja käydä nukkumaan. -- Terhi

Lauantai 3.4.

Lauantaiaamuna jokaista uupunutta rämpijää väsytti. Kun pikkuhiljaa valo hiipi sisään silmäkulmista, ja ensimmäisiä elonmerkkejä alkoi ilmetä teltoissa, ei kukaan meinannut uskoa korviaan; kello oli jo yli puolen päivän!

Jännitystä saatiin maistaa heti aamiaisen jälkiruuaksi, kun edessä oli Koitajoen syvä uoma. Joen jää näytti tummalta, eikä kyllä houkutelut yhtään ylitykseen. Kun sopivan näköinen ylityskohta oli valittu, Jantunen joukon johtajana suuntasi ensimmäisenä koekaniinin tulta päin. Jää näytti kestävän hyvin, joten jokainen tuli vuorollaan yli että heilahti.

Kämpälle päästiin valoisan aikaan ja sisälle viritettiin heti tulet, että saatiin märkiä kamoja kuivumaan. Seuraavaksi tehtiin päivällistä, pilkottiin vähän puita ja suunniteltiin notskibanaanien valmistusmenetelmiä. Koulukuntaeroista huolimatta banaanit päätettiin pistää kämpän kaminaan hiilokselle. Ja hyviähän niistä tuli!

Täydellä mahalla oli hyvä kierehtää kämpän lämpöiselle laverille nukkumaan, jotta sunnuntaina päästäisiin matkaan hieman aikaisemmin.

-- Hanna

Sunnuntai 4.4.2010

Pääsimme lähtemään matkaan jo joskus kahdeksan maissa, mikä oli jo ennätys sinänsä. Hiihdimme kuin tuulispäät ja saavutimme määränpäälavumme jo kymmenen aikaan aamulla. Tästä rohkaistuneena päätimme jatkaa samanveroisen ellei hiukkasen pidemmänkin matkan seuraavalle laavulle. Allekirjoittaneen kapeilla murtsikkasuksilla ei meinannut pysyä hangen pinnalla, pidosta puhumattakaan, joten päätimme laittaa sunnuntaihihtäjän rinkan ahkioon.

Todellinen sunnuntaihihto saattoi alkaa! (On muuten mukavaa puuhata hiihdellä jonon viimeisenä toisten tekemää latua pitkin, katsella eläinten jälkiä hangella ja lepuuttaa itseään sillä aikaa kun edessä oleva Terppana taistelee ahkionsa edessä olevien esteiden yli.) Tasapuolisuuden nimissä vaihtelimme suksia välillä. Rutiinien mukaisesti matkan aikana fiksailtiin Tempparin siteitä ja tänään myös Hannan sauvaa, jonka porkka meinasi hukkoa hankeen.

Perillä meitä odottikin kammi nuotiopaikkoineen. Teimme kunnon sapuskat: soijasaukaleita, cous coussia ja wokkivihanneksia. Iltapalaksi paistelimme lettuja. Hyvä ruoka parempi mieli, nuotio lämmitti ja vatsa täynnä oli taas kiva käydä nukkumaan. -- Roosa (Sunnuntaihihtäjä)

Maanantai 5.4.

Viimeisen vaelluspäivän (tai oikeastaan puolikkaan) aamuna heräilimme jo hyvissä ajoin kuuden aikoihin. Ilmeisesti ahkio tuntui kevyeltä tai sitten matkanjohtajan itseluottamus (/tyhmyys) oli vain huipussaan, sillä rakastettu johtajamme painui ensimmäiseen alamäkeen huudellen ja kädet ylhäällä. Seurauksena oli kova vauhti, ahkion lähteminen heittelehtimään holtittomasti mäen alla olevaa siltaa ennen ja ahkion poistuminen sillalta ennen aikaisesta. Koska kaikkien kunnioittama vaelluksen johtajamme on myös onnettaren suosikki, jäi ahkio makaamaan nuringpäin puron penkalle, eikä liukunut puron pohjalle vetäen urhean hiihtäjämme perässään. Jostain syystä osa vaellusryhmästämmä taisi kärsiä akuuteista vatsakrampeista runsaan ja aromikkaan aamiaisen jäljiltä, sillä he olivat vatsaansa pidellen estyneet auttamasta rakastettua johtajamme.

Autolla oltiin noin kymmenen aikoihin. Pullea pupunen parkkipaikalla...

Paluumatkalla kohensimme auton ilmapiiriä Joensuussa uimahallissa, jossa samalla pesimme keväthankien siivittämän rusketuksen pois. Sitten suuntasimme keskustaan etsimään paikkaa, jossa ruokailuun ei kuulu trangian virittelyä. Sellainen löytyikin nopsaan parkkipaikan bongauksen jälkeen ja valinta osui sopivasti "all-you-can-eat"-tyyppiseen ratkaisuun eli Pizza-Buffaan. Hollolassa olimme noin kahdeksan aikaan illalla. Vaikka aamulla aikaisin lähdettiin liikkeelle, niin täytyy vain todeta että kauas on pitkä matka! -- Janne

Ketut

"K niin kuin ketterät ketut. Hei, hei, hei ketut voiton vei."

Ketut laumaan kuuluu Mikki, Nokkaeläin, Ruu, Jokeri, Oravan etuhammas, Tirppu, Nasu, Tiitiäinen, Peppi, Papunen, Anni ja Posityyhtynen. Tämän joukun akeloina toimii Kengu & Santsi.

Ketut on kiva lauma! Ketuilla on kolmas yhteinen vuosi menossa. Näiden vuosien aika on opittu paljon. Tänä vuonna Ketut lauman poikaporukka tuli 4. piirin pt-kisoissa. Lippukunnan pt-kisoissa puolestaan Ketut-lauman joukkueet olivat toisia ja kolmansia. Kettujen mielestä laumalla on hyvä yhteishenki. Ketuista kivointa partiossa on retket, ulkoilut ja leikit.

UUDELTA KOLOLTA LÖYTYI JÄNNITTÄVIÄ JUTTUJA

Ketut-lauma tutki lippukunnan uutta koloa Sovituksen kirkolla ja löysi jännittäviä juttuja:

Kolon katossa roikkui iso kello.

Pojat löysivät Hanna-nuken.

Kaapista löytyi teetä.

Jännittävin oli paikka, johon ei saa mennä.

Uudelta kololta voi siis löytyä kaikkea jännää. Tule ja tutustu!

Ketut-lauma suorittaa tämän talven aikana Toimittaja-jälkeä ja yhtenä askeleena jäljessä on gallupin laatiminen. Osa laumasta on jo vanhoja partiokonkareita, osalle syksy on tuonut uuden harrastuksen. Yhtä kaikki, kysymykset saatiin laadittua ja kysytyä kattavalta otokselta lippukuntamme toimijoita. Vastauksissa samoajat ja vaeltajat sisällytetään johtajien ryhmään. Kiitos kaikille vastaajille!!!

Tässä sensaatiomaiset tulokset:

Partio on monipuolinen harrastus, mutta kaksi asiaa nousi selvästi mukavimmiksi. Sudenpennut ja johtajat pitivät eniten leireistä, kun taas seikkailijat ja tarpojat retkeilevät mieluummin.

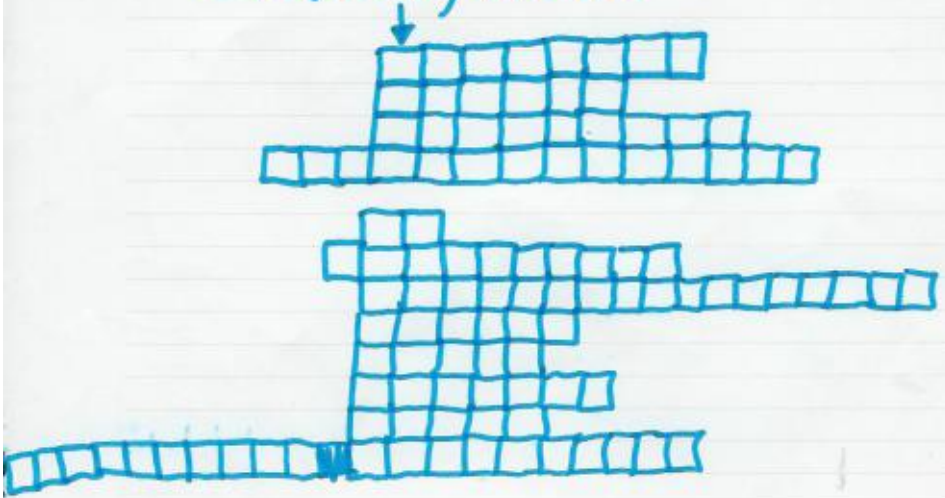
Kaiku-tapahtuma eli sudenpentujen ja seikkailijoiden oma Partio 100 vuotta Suomessa –juhla kerää lippukunnastamme mukavan joukon edustajia. Kyselyyn vastanneista sudenpennuista ja seikkailijoista suurin osa on lähdössä ja johtajakin osallistuu ilmeisen mukavasti.

Partiossa opitaan toki paljon muutakin kuin solmuja, mutta myös niitä. Sudenpennuista ja seikkailijoista löytyi vielä solmuja taitamattomia, mutta selvästi eniten vastauksia sai vaihtoehto ”olen oppinut partiossa 1-5 solmua”. Lippukunnastamme onneksi löytyy myös muutamia yli 10 solmua oppineita, joten toivottavasti he innostuvat opettamaan muitakin.

Kilke-leirille sudenpennut ja seikkailijat eivät olleet ikänsä puolesta tervetulleita, vaikka perheleirissä muutama sudenpentu majailikin. Tarpoja- ja johtajaikäisistä suuri osa oli mukana leirillä (16-9)

Partioleirikokemus kiinnosti myös sudenpentuja, vaikka heidän leirikokemuksensa onkin vielä vähäistä. Johtajissa kokemus jakautui tasaisesti: kuusi johtajaa oli ollut alle viidellä leirillä, seitsemän 6-20 leirillä ja kymmenen johtajaa oli kartuttanut leirikokemustaan jo yli 20 leirillä. Nyt jääme odottamaan, kuinka nopeasti tuloksemme ylittävät uutiskynnyksen paikallismedioissa...

Ex (tream) ristikko

T: Emilia
Erika
Daniela

Ps: julkaisemme
vastaukset
jokkus

1. Paikkakunnan
2. Eläimen
3. Täydennä 1 ja 2 jatkoo
4. Olemme tosi hyviä ja tarvitsemme
tätä taitoa metsässä.
5. Tällöin saamme yleensä nukkua
6. Vessakopan täyttämisen on...
7. Osaamme valmistaa tätä vihreää leiriruokaa
- 8.
10. ME
- 11.
9. Jos olet kaksin, et ole...
12. Entinen lippukuntamme

Ostetaan:
Los Tornadosin singlejulkaisu
Ruokaa Mustaan riihitykseen

Myydään:
Laadukas purkkibanjo

Vaihdetaan:
Tulensytytyssalamat tulitikkuihin

Annetaan pois:
Viimeisen päiväyksen ohittanutta ruokaa
Kilkkeeltä

Henkilökohtaista:
Sinä tauti, joka sairastutit niin monet
Kilkeellä, tavataan huomenna apteekin
edessä